

כל שעה פרק שני פסחים

מסורת הש"ם

ס דכל סקמי נו וס לינו קויס
7. ר' יוסטס נטכנדס וו מניין על סלו
העבות בכא השמש
ושכב בשלהמו ונברך
אליהו נטכנדס נג עדר עלה לדולמר מר
ויל' תחנה אצקה לא פליי
דבירם כדי ג' נטנעלן 97 נס
אליהו ר' יוסטס נטכנדס נטנעלן

(ג) נסota את יטהלן
על מהו:

מוסך ר' ש"י
שכונה משובן. נזכר מיל' לסתמיהו גמאלון (ב"מ ב'.
ונך קד' צער גמליהו גמאלון (וינ' ב' ח). חמש שפלה
עליו מפללה הר הווא
מכוברים. ון זנ' גאנע זנ' דלאן זנ' שע זנ' גאנע זנ' דלאן
(ב"מ ב'). סכטס און להם שמייה אלא
ברקען. דלאן זנ' צען זנ' פלע זנ' פלע זנ'
ונגנין. פשעתה קה' קה' קה' קה'
(ב' ח). משומן ריחא.
הרבנן מלה וופען מליכא
וואר טה' מוליאנו וגינלאן
(ב' ט).

הַלְּגָה. וַיְשִׁיבֵן וַיְסִימֵל כְּבָשָׂרֶת
וְלַטְבָּה סֹלְגָּה: קָוָה מַלְעָן
נְהָמָם מִיכָּר צְמָחָמִין צְדָקָה
צְפָרוּן נְהָמָמִין הַלְּגָה כָּל
צְפָרוּן נְהָמָמִין הַלְּגָה עֲכָר

אלא לא הכה במאי עסקינו כגון שהרהיינו אצל קומפלגי בדר' יצחק ⁽⁶⁾ דאד' יצחק ימני לבעל חוב שפונה משכון שנאמר ⁽¹⁾ ולך תהה נזקה אם אינו קונה משכון צדקה מני מכאן לבעל חוב שפונה משכון תק' סבר הני מייל' שישראל הא דקרינה ביה ולך תהה נזקה אבל ישראל מנכרי לא קני ור' מ' סבכבר קל וחומר ישראל מישראל קני ישראל מנכרי לא כל שכן אבל נכרי שהלווה את ישראל על החמצו אחר הפסח דברי הכל עובר התם ודאי נכרי מישראל לא קני תנן בכורי שהלווה ⁽⁶⁾ ישראל על החמצו אחר הפסח מותר בהנהה נהי נמי דהרהיינו אצלו הא אמרת נכרי מישראל לא קני לא קשיא יהא דאמר ליה מעכשיeo הא דלא אמר ליה מעכשיeo ומנא תימרא דשוי ליה בין היכא דאמר מעכשיeo ובין היכא דלא אמר מעכשיeo דתניא נכרי שהרהיין פט פרוני אצלו ישראל אין עובר ואם אמר לו הגעתך ר' מאיר שנא רישא ומאי שנא סיפה אלא לא שמע מינה שאני היכא דאל' מעכשיeo להיכא דלא אמר ליה מעכשיeo שמע מינה ג' חנotta של ישראל ומלאו של ישראל נכרים נוכנים לשם חמוץ שנמצא שם אחד הפסח אסור בהנהה ואין צורך לומר נאכילה חנות של נכרי ומלאו של נכרי ופועלי ישראל נוכנים ויזצין לשם חמוץ שנמצא שם שטחים אחר הפסח מותר באכילה ואין צורך לומר בהנהה: **מתני'** ⁽⁷⁾ חמוץ שנפלת עליך אשיה הרוי הוא מבוער רבנן שמעון בן מלמיאל אמר כל שאין הכלב יכול לחפש אהדריו: **גמ'** אמר רב הסדר יוצרך שבטל כלבו תנא כמה חפישת הכלב שלשה שטחים אמר ליה רב אהא בריה ריבך יוסף לרב אשיה הא דאמר שמואל ⁽⁸⁾ כספים אין להם שמיורה אלא בקרקע מי בעין שלשה נגעין שלשה טפחים התם מישום אייכסויי מעגיא הוא ולא בעי שלשה וכמה אמר רברם נגיד מסכרא טפח: **מתני'** האוכל תורמת חמוץ בפסח בשוגג משלם קרן וחומש כמושיד פטור מתשולמיין ומדמי עיצים: **גמ'** תנן התם ⁽⁹⁾ האוכל תרומה בשוגג משלם קרן וחומש ⁽¹⁰⁾ אחד האוכל ואחד השותה ואחר

אלֹא הב"ע שהחניינו אצלו וקמפלטן
הכ"י סימן ימלץ סך דע"כ נז.
קמפלטן נכלי טבולה למ' לשלג על חל
גע"ג דלוי קנה כיוון לדומפער הו גונגה
הא"ג והוא בלטרניטו גולן גונדר וטברנרט

האגנהה. דלן תלין ניס צפוענן מלון
ונודר עליו: כספס. צן פיקדון ליין
יעיז' צפיטהה: מזוז ייחה. סאכלס
מאתה מאטן קון וחוות ווּז עט גז
וופס עליו ונומן לנאן למ שקדס ווקילס
דלאלען זאנז. נוּוּ נפי דמייס מנטס
פיטורו מען סטאנזון: ומדמי עזז.-ip.
טאלרויו מוויד ליין צה שמוט ווין מז
געעלמג ומאנס מעות ולפי דמייס וגון נוּז
רו אונז מיריה החמצ הרה הא כמבושער, ואינו חי

פָה אַמִי פֵי מְלָכֹת
צְמִירָה תְלָכָה הַסְמָגָן
עֲשָׂן לְדַבּוּר עַמְמָנִים
עַזְקָעָם:

רביינו חננאל

ופורק עלומים רشا וספא
שבהו הרים אצלו, ובדרך
צח'ק פלגי ים דארם מינין
לביל חוב קומנה מושב.
שנאמר וך תחיה צקה
סם אירן קונה צקה מניין,
ת' לית להי הא דרי יצחק
רו' מארד ווי דרי יצחק
וממהמההן (ג) וכי ווי יצחק
ונגיא ארא. ושונין רולו'
עלגלא תחיה לוד' דרי יצחק,
והלא באה קא לפכלו,
ת' סבר ישראלי מישראלי
דבר דרבן קוא נון, אבל
משכך דרבן דרבן בר זקח
הוא לא קני.
קי' משכון דישראל קני
היא ומלה, שכון גדי
אל כל כבוק, אכבל,
שהלהו תח שדראל על
מאנז' ועוז ול' כל רלען
אחד הפסח דבורי הכל
עובר, לר' אלן הירח המבו
של, שישראל אלן ארבעות
ישראל קאי גוור עליון,
ומתקשין גונן נבי' שהלהו
מת שדראל עם המזון גדי
הפסח מותר בהנהנא,
ואחת מהו מושב לאן לא
קי' ואפלוין הרהינו אצלו.
וישין מנעניעו ספראש
לו קני מעכשי, כדראニア
נכרי הרהינו חת פורי
אצל ישראל עוז וubar
בפסח. ואם מארד לו
הגענץ' כלומר קני
מעשיינו עוז. קרי סוגיא
דרשנאותו סולא להלו על
כונן הא דתנן הילחו על
שדרו' ואמר לו אם אין
מביא ל' של של' שנים
הר הוא לאן (ל' מנעניעו
תיד הנחת שי' גוי ומלאי
שי'. ולמר החוויה
שבחן הרגנו נברכ',
ופועלין שרhalten נבסט לשם
יעושין מלאתנן, חמץ

שנבסא צה שחר הפסח
אסור בנהגא. אין צריך
לומר באכלה, כלומר
המן חמץ שיש ואילו. וכן. וכן.
ונשות של ישראלי ומלאי של
ישראל ובעל נוכחות
שם ומשמען בזרמי
התהונת. סא מזנמא שם
אחר הפסח מוחר או באכלה,
אין צריך לומר בנהגא.
בלאל דילוחת ברוחו גולני
אלוני. סא פסח ישאל
הן חנוך רוחו או אמור. חמץ
של גורם מוחר.
שנבלת נאוי מילוטו ונוכחות
בעפר, אם הוא טמן
לשנה פסחים כבירי אין
כלכל בעיל להשחחים.

¹ See, e.g., *U.S. v. Babbitt*, 100 F.3d 1250, 1254 (10th Cir. 1996) (“[T]he [Bald Eagle] Act does not prohibit the killing of bald eagles.”); *U.S. v. Gandy*, 100 F.3d 1250, 1254 (10th Cir. 1996) (“[T]he [Bald Eagle] Act does not prohibit the killing of bald eagles.”).